

ΜΕΡΟΣ Β'

Συνεχίζοντας τα μαθήματα Ιστορίας από το Μουσείο Ακρόπολης, η σύγκριση τού τότε με το σήμερα είναι αναπόφευκτη, όπως θα διαβάσατε και στο πρώτο μέρος χθες, για να δούμε πώς αντιμετώπιζαν παρόμοια προβλήματα οι πρόγονοί μας, ενώ θεμελιώναν το πολίτευμα τής Δημοκρατίας.

Πόσο κόστιζε το πολίτευμα τότε και πώς τιμωρούσαν τους καταχραστές δημοσίου χρήματος και τους πολιτικούς που έβλαπταν το πολίτευμα είναι δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα επειδή είναι επίκαιρα στην σημερινή Ελλάδα.

Μια από τις δικαιολογίες για την καταστροφή τής ελληνικής οικονομίας τώρα είναι ο μεγάλος αριθμός δημοσίων υπαλλήλων για μια μικρή χώρα επειδή απομυζούν ένα τεράστιο ποσοστό τού εθνικού εισοδήματος.

Όμως στο Μουσείο Ακρόπολης έμαθα ότι στην αρχαία Αθήνα τα πράγματα δεν ήταν πολύ καλύτερα, σύμφωνα με τον κ. Θεμιστοκλή Βάκουλη, αφού μέχρι το 431 π.Χ. περίπου 20.000 πολίτες υποστηρίζονταν οικονομικά από την πόλη!

Οι δικαστές πρώτοι, περίπου από το 450 π.Χ. και σταδιακά οι βουλευτές, οι τοπικοί και υπεράκτιοι λειτουργοί και οι πρυτάνεις, είναι κάποιες από τις κατηγορίες των πολιτών που λάμβαναν κρατικό μισθό.

Η αμοιβή κυμαινόταν από το ποσό των δύο οβολών έως τη μια δραχμή για τις πιο σημαντικές υπηρεσίες και δεν μπορεί να θεωρηθεί μεγάλο χρηματικό ποσό. Όμως μπορούσε να συντηρήσει τους φτωχότερους πολίτες και να δημιουργήσει κίνητρο για συμμετοχή στη λειτουργία των πολιτικών οργάνων. Η μαζική συμμετοχή, θεμελιώδης για τη λειτουργία

«Πατρίς είναι μία λέξις διά της οποίας όλοι κοινώς εννοούσι την γην, εις ην εγεννήθησαν, οι μόνον ελεύθεροι όμως δύνανται να καταλάβωσι την μεγάλην αυτής σημασίαν, και διά τούτο οι δούλοι αδιαφόρως προφέρουσι τοιούτον όνομα».- Ελληνική Νομαρχία

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

τής δημοκρατίας, εξελίχθηκε στα χρόνια τού Περικλή σε μισθωτή εργασία.

Σε σύγκριση, σήμερα εξασφαλίζεται η μαζική συμμετοχή, όχι με μισθωτή εργασία, αλλά με το ρουσφέτι, με τον διορισμό συγγενών

κών εκδηλώσεων επινοήθηκε αρχικά για την κράτηση θέσεων στο Θέατρο λόγω τής αυξημένης ζήτησης όμως, κατά τον Πλούταρχο, προτάθηκαν από τον Περικλή ως ενίσχυση των αδυνάτων. Είναι πολύ σημαντικό το συμπέρασμα

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Μαθήματα Ιστορίας στο Μουσείο Ακρόπολης

και κομματικών φίλων στο δημόσιο χωρίς να υπάρχει ανάγκη και κατά πάσα πιθανότητα χωρίς να διαθέτουν τα αναγκαία προσόντα οι καταχρηστικώς διοριζόμενοι, ακόμη και σαν υπουργοί...

Διαβάστε, όμως, και πόσο προχωρημένοι ήταν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι στα πολιτιστικά αφού στην κατηγορία τών εμμέσων κρατικών αμοιβών θα πρέπει να συγκαταλέγεται και η επιδότηση παρακολούθησης θεατρικών παραστάσεων και εορταστικών εκδηλώσεων. Ακριβώς, ότι κάνει και ο πρόεδρος τής Ανω Κρύας Βρύσης, αντάξιος απόγονος τού Περικλή για να βοηθήσει τα παροικιακά θεατρικά συγκροτήματα, το Ελληνικό Φεστιβάλ και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις μας... Οι Αθηναίοι έκτιζαν Παρθενώνες πριν χιλιάδες χρόνια κι' εμείς δεν μπορούμε να κτίσουμε ούτε ένα πολιτιστικό κέντρο!

Τελοσπάντων, τα "θεωρικά" δηλαδή η επιδότηση των καλλιτεχνι-

από όλα αυτά, ότι οι μισθοφορές τής εποχής εκείνης ανήκουν στις επιλογές που εμπέδωσαν τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα τής αθηναϊκής οικονομίας. Σήμερα εφαρμόζεται σε όλο τον κόσμο αναδιανεμητική πολιτική με πειραματόζωο την πατρίδα τού Περικλή, αλλά προς αντίθετη κατεύθυνση, προς τους έχοντες και κατέχοντες. Τις εταιρείες κολοσσούς, τους ιδιοκτήτες και διευθυντικά στελέχη τους, τις τράπεζες, τις μεταλλευτικές και πετρελαιοειδικές εταιρείες.

Ο κ. Δημήτρης Παντερμαλής λέει ότι τα μεγάλα έργα τού Περικλή στην Ακρόπολη, στα οποία απασχολούνταν εκατοντάδες τεχνιτών και επαγγελματιών, αλλά και η μισθοφορία των πολιτών που συμμετείχαν στα κοινά, μαζί με την οικονομική ενίσχυση των φτωχών, έκαναν το νόμισμα, που ως τότε εξυπηρετούσε κυρίως τις μεγάλες συναλλαγές και τη συσσώρευση πλούτου, να γίνει απα-

ραίτητο στην καθημερινή ζωή των προγόνων μας.

Οι ημερήσιες αποζημιώσεις των δύο ή τριών οβολών για τους δημόσιους λειτουργούς και τους πολίτες υποχρέωσαν το αθηναϊκό νομισματοκοπείο -πριν 2.500 χρόνια παρακαλώ!- να γεμίσει την αγορά με μικρής αξίας ασημένια νομίσματα, κάνοντας για πρώτη φορά στον αρχαίο κόσμο τις συναλλαγές να βασίζονται στην οικονομία τού νομίσματος.

Οι πόλεις τής Μεσογείου, ιδιαίτερα τής Ανατολικής, παρακολουθούσαν με έκπληξη και θαυμασμό τον οικονομικό οργασμό τής Αθήνας και τις καινοτόμες εφαρμογές τής οικονομίας τού νομίσματος. Μάλιστα.

Το αθηναϊκό νόμισμα, εξάλλου, που φημιζόταν για την καθαρότητα τού ασημιού κέρδισε τις διεθνείς αγορές λειτουργώντας σαν σκληρό συνάλλαγμα, περασμένα μεγαλεία αναθυμώντας να κλαι σε σύγκριση με το σήμερα που μάς τσακίζουν με τα σπρεντς.

Για όσους δεν γνωρίζετε τί είναι τα spreads, πρόκειται για το επιτόκιο που πληρώνει η Ελλάδα στα ομόλόγιά της και επειδή δεν είναι σταθερό, ανεβοκατεβαίνει ανάλογα με τις πεοκρουσίες που λένε δημοσίως οι πολιτικοί της.

Πάντως, ο Τισσαφέρνης, ο σατράπης τού Μεγάλου Βασιλιά τής Περσίας στη Δυτική Μ. Ασία, έκοψε ασημένια τετράδραχμα αθηναϊκού τύπου με το πορτρέτο του στη μια όψη και την κουκουβάγια με την ελιά στην άλλη.

Σε γενικές γραμμές, η δημοκρατία τού Περικλή αναδιανεμόντας τον πλούτο με τις μισθοφόρες των πολιτών άνοιξε για τη χρήση τού νομίσματος τον δρόμο που οδηγεί και την εποχή μας, σύμφωνα με τον κ. Παντερμαλή.

ΑΥΡΙΟ, η συνέχεια.

* Γιάννης και Ζωή Λίππη

Ο Γιάννης και η Ζωή Λίππη είναι πρώην και εκλεκτοί συνάδελφοι που εργάστηκαν για πολλά χρόνια στον "Κόσμο", ο Γιάννης σαν δημοσιογράφος και διευθυντικό στέλεχος και η Ζωή στο τεχνικό τμήμα. Οι πιο παλιοί αναγνώστες μας ασφαλώς θα τούς θυμούνται, ιδιαίτερα οι φίλαθλοι, ποδοσφαιρικοί παράγοντες, αλλά και οι φίλοι των Τεχνών, επειδή ο Γιάννης είχε ασχοληθεί εντατικά με τα αθλητικά και την καλλιτεχνική κίνηση τής παροικίας μας.

Οι καλοί φίλοι έχουν παλινοσπήσει προ πολλού και διαχειρίζονται με επιτυχία γραφείο ασφαλίσεων στην Πλατεία "Κανάρια" τής Ηλιούπολης.

Σήμερα, όμως, νιώθω τύψεις γράφοντας αυτά επειδή την περασμένη Παρασκευή το βράδι τους ξενύχτησα συζητώντας μέχρι τις πρωινές ώρες τις όμορφες καλές ημερες τής διαμονής τους στο Σίδνει, τα σημαντικά γεγονότα που ζήσαμε και τώρα βρίσκονται καταχωνιασμένα στο χρονοντούλαπο.

Το ενδιαφέρον τού Γιάννη και τής Ζωής, αλλά και τού γιου τους Αντώνη, για την παροικία μας παραμένει αδιάπτωτο και πάντα μού επιφυλάσσουν θερμή υποδοχή όταν τους επισκέπτομαι κάθε φορά που βρίσκομαι στην Αθήνα, όπως κάνουν και για κάθε άλλο συμπάροικο. Νάναι καλά.

* Εκλογές

Ενώ η πλειοψηφία των ψηφοφόρων δυσφορεί με τα μέτρα λιτότητας και τις μεταρρυθμίσεις, δεν πέτυχε να πλήξει το ΠΑΣΟΚ, αντιθέτως, έχασε τα κάστρα τής Αθήνας και τής Θεσσαλονίκης ύστερα από δεκαετίες. Ειδικά η ήττα τού Νικήτα Κακλαμάνη στην Αθήνα πρέπει να είναι ιδιαίτερα οδυνηρή για την ΝΔ, αλλά τουλάχιστον κέρδισε το μεγάλο λιμάνι με μια δική της ανατροπή.

Το Πασόκ ασφαλώς κέρδισε την αναμέτρηση με την Ν.Δ. κυρίως, όμως η ανοχή προς την κυβέρνηση, δεν θα κρατήσει για πολύ, αν κρίνουμε από το μεγάλο ποσοστό αποχής και στους δύο γύρους των εκλογών, αλλά και από τα νέα οδυνηρά οικονομικά μέτρα που προβλέπονται για το εγγύς μέλλον.

Στο μεταξύ, Προβάδισμα του ΠΑΣΟΚ έναντι τής Νέας Δημοκρατίας, από 4,3 έως 4,9 ποσοστιαίες μονάδες, δίνουν στο κυβερνών κόμμα δύο δημοσκοπήσεις που διενεργήθηκαν από GPO και Alco για το Mega και το Alter αντίστοιχα.

Συγκεκριμένα, η πρόθεση ψήφου όπως καταγράφεται σήμερα είναι η εξής:

ΠΑΣΟΚ 29,7%, ΝΔ 24,8%, ΚΚΕ 9,6%, ΛΑΟΣ 6%, ΣΥΡΙΖΑ 3%, Οικολόγοι Πράσινοι 2,3%, Δημοκρατική Αριστερά 1,7%, Λευκό/Άκυρο 10,5%, ΔΞ/ΔΑ 12,4%.

* Καλόο!

Ήταν μια φορά σε ένα σπίτι μια γιαγιά, η κόρη της και οι 2 εγγονές της. Καθώς κουβέντιαζαν χτυπάει η πόρτα. Μόλις ανοίγει η κόρη βλέπει ένα ληστή με μια κουκούλα! Ο ληστής τις μαζεύει όλες στο σαλόνι και τους λέει:

- Πηγαίνεται όλες πίσω και σηκώστε τα χέρια ψηλά!

Πετάγεται η μια εγγονή:

- Και η γιαγιά;

Απαντά ο κλέφτης:

- Είπα όλες! Και τώρα βγάλτε τα ρούχα σας.

Τώρα πετάγεται η άλλη εγγονή:

- Μα και η γιαγιά;

Απαντά ο κλέφτης:

- Είπα όλες! Και τώρα ελάτε μία μία να σας βιάσω!

Λέει η κόρη:

- Και η γιαγιά;

Και απαντά η γιαγιά

- Είπε ΟΛΕΣ!

Ακόμη ένα:

Χαλάει το αυτοκίνητο κάποιου σε έναν επαρχιακό δρόμο και αρχίζει να βγάζει φλόγες από το καπό. Σταματάει ένα περαστικό αυτοκίνητο:

- Τι έγινε φίλε; Χάλασε το αυτοκίνητο;

- Μπα, σταματήσαμε να κάνει ένα τσιγάρο και φεύγουμε σε πέντε λεπτά!